

ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

ΕΤΟΣ Ζ' — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 79 • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 15 • ΑΘΗΝΑ

ΙΟΥΛΙΟΣ 1978

✧ Κοινωνία ενωμένη κατακτά την οικουμένη ✧

23η 'Ιουλίου 1942

Με την ευκαιρία των εορτών για την 36η 'Επέτειο της ανόδου του Στρατηγού Ν. ΖΕΡΒΑ στα βουνά του Βάλτου και των Τζουμέρκων για αντάρτικο πόλεμο κατά των κατακτητών, δέν μπορώ να μη θυμηθώ (χωρίς πολιτική έκμετάλλευση) το καλοκαίρι εκείνο του 1943, Τζουμέρκα κ' ἄγραφα παλληκαριών λημέρια, λέει το Δημοτικό τραγούδι. "Ετσι και τότε το 1943, ή περιοχή εκείνη φιλοξενούσε "Ελληνες ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ συμμάχους καὶ μαζί με τοὺς ἄλλους κατοίκους τῆς περιοχῆς ἀνέπνεαν ἀέρα ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ, καμωμένη ἀπὸ τοὺς ἴδιους. Τὰ Θεοδώριανὰ κόμβος Συγκοινωνιῶν μετὰξὺ τῶν ὁργανώσεων Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου — Βάλτου ἦταν καὶ πεδίων ρίψεως ἐφοδίων ἀπὸ τὰ συμμαχικὰ ἀεροπλάνα ποὺ ξεκίναγαν κάπου ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο.

Στις 8.6.43 ἑννέα Γερμανικὰ ἀεροπλάνα ὄρμησαν καὶ βομβάρδιζαν ἀθώους πολίτες ἀντὶ γιὰ στόχους στρατιωτικούς. Κάπου ἐκεῖ κοντὰ στὸν "Αἱ Θανάση μιὰ βόμβα σκότωσε 5 γυναῖκες ποὺ εἰρηνικὰ ἐργαζόντουσαν στὰ χωράφια σκάλιζαν τὰ καλαμπόκια. Ἦταν ἡ Κωνστάντω Γεωργ. Ντζαδῆμα τὸ γένος Β. Σταμάτη, Περσεφὼν καὶ Ἑλένη Β. Σταμάτη, τρεῖς ἀδελφές. Ἡ Δήμητρα Α. Φλώρου καὶ ἡ Χριστίνα Χρ. Παπαχρήστου. Στὸ κάτω μέρος τοῦ χωριοῦ ἄλλη βόμβα σκότωσε τὸν Κώστα Γ. Κορμέντζα, τὴν Γιαννούλα Δ. Σκαμπαρδῶνη μαζί καὶ ὁ Πᾶνος Δ. Σκουτέλας. Στὴ σπηλιά τοῦ Παπαχρήστου ὁ Γιώργος Γρίβας (Κατσιούλης). Τὸν τραυματισμὸ τῆς Εὐτυχίας ποὺ σώθηκε ἀπὸ θαῦμα καθὼς λέει ὁ ἐκλεκτὸς χειρουργὸς τότε κ. Γεωργακόπουλος καὶ σήμερα ἀκτινολόγος Ὑφυγῆτης τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Χωρὶς φάρμακα καὶ μέσα. Τότε ὁ κόσμος ἐφτίαζε καλύβες καὶ κοιμόταν ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό. Μετὰ ἦρθε ὁ Ὀκτώβριος, τὰ Γερμανικὰ ἐνοπλά τμήματα ἀνέλαβαν ἐκκαθαριστικές ἐπιχειρήσεις κατὰ τῶν Ἀνταρτικῶν ὁμάδων. Στὰ Θεοδώριανὰ ἐκάψαν κάπου 90 σπίτια, τὸ 1)4 περίπου, μετὰ ἄλλα θύματα ἐκτελέσεων, φυλακίσεων καὶ γεγονότα ποὺ κράτησαν μέχρι τὸ τέλος τοῦ 1944.

Οἱ ἀδελφοὶ Β. Σταμάτη σκέπτονται ν' ἀνεγείρουν στὸν τόπο ποὺ σκοτώθηκαν οἱ τρεῖς ἀδελφές τους μνημεῖο γιὰ τὰ μαζεμένα 5 ἄτομα. "Αν δὲν βιασθοῦν ἴσως φτιάξουμε κάτι καλύτερο μετὰ τὸν καιρό.

Αἰωνία τους ἡ μνήμη στ' ἀθῶα ἐκεῖνα θύματα καὶ τὰ μετέπειτα ἀπ' ὅτι κ' ἂν πῆγαν καὶ ὅπου καὶ ἂν ἀνῆκαν. Ἦταν Θεοδώριανίτες.

ΚΩΣΤΑΣ ΖΩΗΣ

Στὴ φωτογραφία ὁ Ἀγωνιστὴς Ὑφυπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης κ. Ἰωάν. Κατσαδῆμας μετὰ τῆς συζύγου του συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Ἀρτης κ. Ζαχ. Τσουγκαράκη, προσερχόμενοι εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγ. Δημητρίου Ἀρτης κατὰ τὴν Δοξολογία τῆς ἑπετείου 23 Ἰουλίου 1942.

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΤΣΙΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Μιὰ γενναία καὶ εὐσπλαχνικὴ καρδιά, ἔπαψε νὰ κτυπᾷ στὶς 6 Ἰουλίου 1978.

Ὁ Γίαιτρός τοῦ ὠραίου χωριοῦ μας, τῶν Θεοδωριῶν τῶν Τζουμέρκων, Ἰωάννης Α. Τσιρογιάννης, ποὺ στὴ μακρόχρονη προσφορά τῶν ἱατρικῶν ὑπηρεσιῶν του, πολλές φορές νίκησε τὸ θάνατο, ἀπέθανε. Στις μεσημβρινὲς ὥρες τῆς 6ης Ἰουλίου, ἡ ἄδολη καὶ πᾶναγνη ψυχὴ του, ἀποχωρίστηκε ἀπὸ τὸ ταλαιπωρημένο καὶ μαχαιρωμένο ἀπὸ ἑλληνικὰ χέρια σῶμα του, σ' ἓνα δωμάτιο τοῦ τρίτου ὁρόφου τοῦ Νοσοκομείου «Ἀλεξάνδρα» τῶν Ἀθηνῶν, ὕστερα ἀπὸ σκληρὴ μάχη μετὰ τὸ χάρο δέκα πέντε ἡμερῶν καὶ πέταξε μετὰ τὰ κάτασπρα φτερά της πρὸς τὸν ἄλλο, τὸν ἐπουράνιο κόσμο. Πῆγε νὰ συναντήσῃ τις μορφές καὶ τίς ψυχές τῶν ἡρώων συμπολεμιστῶν τοῦ ΕΛΕΣ, ποὺ κατὰ τὰ μαύρα χρόνια τῆς ἐχθρικής Κατοχῆς, πολεμοῦσαν στὶς ἄγριες κορυφές τῶν Τζουμέρκων κατὰ τῶν ξένων καὶ ντόπιων ἐχθρῶν τῆς Φυλῆς γιὰ ν' ἀποκτήσῃ ἡ Πατρίδα τὴν ἐλευθερίαν της. Ὅταν ἡ καμπάνα τοῦ χωριοῦ ἐσήμανε λυπητερὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τὸ μήνυμα τοῦ θανάτου του μεταδόθηκε στὶς γύρω περιοχές, τὰ μάτια τῶν πιστικῶν στὶς γύρω στάνες ὑγράνθηκαν ἀπὸ τὰ δάκρυα καὶ οἱ καρδιές τῶν ἀναταράχθηκαν ἀπὸ τὴν λύπη. Τὰ σταλοτόπια ρίγησαν ἀπὸ τὸ λυπητερὸ τραγούδι τῶν κουδουνιῶν τῶν προβάτων. Τὰ δέντρα τοῦ ἐλατιά, τοῦ δάσους τοῦ Κουτσοχεριοῦ καὶ τοῦ Σιαμαντᾶ ἄρχι-

σαν καταμεσήμερα νὰ θροῦζουν λυπητερά. Τὰ νερά τῆς Γκούρας καὶ τοῦ Μουζακιοῦ σταμάτησαν τὸ ὄρητικό περπάτημά των πρὸς τὸν Ἀχελῷο. Μαύρα καὶ μουντὰ σύννεφα ἔκαψαν στὴ Χοῖνη. Σκέπασαν τίς δυὸ τοιοῦτες καὶ τὴν μισὴ Κωστήλατα. Ἐάπλωσαν ἔως τὰ τρία σύννεφα καὶ τὸ πινακοῦλι καὶ ἦταν ἔτοιμα νὰ ραντίσουν τίς καταπράσινες πλαγιές τῶν βουνῶν μετὰ τὰ ζεστὰ δάκρυά των. Στις στάνες καὶ τὰ μαντριά τὰ βλαχόσκυλα ἔκλαιγαν καὶ αὐτὰ γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ Γίαιτρου, ποὺ τόσες φορές σὸ πέρασμα τῶν χρόνων εἶχε περάσει ἀπ' ἐκεῖ. Ὁ Ἰωάννης Τσιρογιάννης ὡς φοιτητὴς ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν ὁργάνωσιν ὡς Σωματείου τῶν συγχωριανῶν του τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς καὶ ὑπῆρξεν ἀπὸ τοὺς ἰδρυτὰς τοῦ ἔτους 1930 δρώσης Πατριωτικῆς (Συνέχεια στὴ 2η σελίδα)

ΠΕΝΘΗ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1931 προσέφερε τις ἱατρικὲς του ὑπηρεσίες στοὺς κατοίκους τῶν Θεοδωριάνων καὶ τῶν γύρω χωριῶν τῆς περιοχῆς μέχρι τὸ περασμένο καλοκαίρι, δὲν ζεῖ πιά. Ἡ κουβέντα του καὶ τὸ χαρὼπὸ γέλιο του, δὲν θὰ ἀκουστῇ πλέον στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ μας. Ὁταν πήρε τὸ δίπλωμά του, εἶχεν ὅλες τις δυνατότητες νὰ σταδιοδρομήσει λαμπρὰ στὴν Πρωτεύουσα. Ἡ ἀδολὴ ἀγάπη του πρὸς τὸ χωριὸ του καὶ τοὺς συγχωριανοὺς του, τὸν τραβοῦσε πρὸς τὰ ἐκεῖ, παρ' ὅλες τις δυσκολίες του ποὺ παρουσίασε τότε ἡ ἀσκήσις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ γιαιτροῦ στὸ χωριὸ του καὶ τὰ γύρω χωριά. Ὁλη ἡ περιοχὴ ἦταν χωρὶς φῶς, χωρὶς δρόμους, χωρὶς φαρμακεῖο καὶ χωρὶς ἄλλες εὐκολίες. Ἐφυγε ἀπὸ τὴν Πρωτεύουσα καὶ ἐγκαταστάθηκε στὸ χωριό, με μοναδικὰ ἐφόδια τις ἐπιστημονικὲς γνώσεις του καὶ τὴν λατρεία του πρὸς τὸν τόπο ποὺ γεννήθηκε. Στὰ πρῶτα χρόνια, ἦταν Κοινοτικὸς γιαιτρός. Ὁ ἴδιος εἶχε καὶ διέθετε καὶ τ' ἀπαιτούμενα φάρμακα, τὰ περισσότερα τὰ ὁποῖα χορηγοῦσε δωρεάν στοὺς φτωχοὺς, ἢ τὰ ἔγραφε γιὰ νὰ μὴν πληρωθοῦν ποτέ.

Ἐνδιαφέρθηκε καὶ γιὰ τις ὑποθέσεις τοῦ χωριοῦ καὶ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλους προοδευτικοὺς νέους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅπως τὸν Δημήτριον Γ. Σταμάτην, ὁφείλεται ὁ κατὰ τὸ ἔτος 1937 γενόμενος ἠλεκτροφωτισμὸς τοῦ χωριοῦ, με κινητήριον δύναμη τὰ νερὰ τοῦ πρώτου ποταμοῦ. Τὸ καλοκαίρι τοῦ ἔτους 1940 ἐπιστρατεύθηκε καὶ σὲ ὅλον τὸν πόλεμο ὑπηρετήσε στὴ Βόρειο Ἡπειρὸ ὡς ἀνθυπίατρος τοῦ ἡρωϊκοῦ πρώτου τάγματος τοῦ Τ)40 Συντάγματος Εὐζώνων, ποὺ εἶχε Διοικητὴ τὸν ἐπίσης Τζουμερκιώτη Ταγματάρχην Ἀλέξ. Χρυσόχοον στὰ ὁρεῖνα χειρουργεῖα.

Ὅταν ἡ σκλαβιά εἶχε σκεπάσει ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ 1941 ὁ Στρατηγὸς Ζέρβας βρέθηκε στὴν περιοχὴ Τζουμέρκων καὶ συνεκρότησε τις πρώτες ἀνταρτικὲς δυνάμεις, ἐνετάχθηκε σ' αὐτὲς ἀπὸ τοὺς πρώτους καὶ γιὰ ἀρκετὸ καιρὸ εἶχε στὸ σπῆτι του τὸν Ἀρχηγὸ καὶ τὸ Ἀρχηγεῖο. Ἡ τοιαύτη, ὅμως, πατριωτικὴ του δράσις καὶ ἡ ἐνταξίς τῆς πλειοψηφίας τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς καὶ τῶν γύρω χωριῶν στὸν ΕΛΕΣ, προεκάλεσε τὴν ὀργὴν καὶ τὸ μῖσος τῶν Ἑαμιτῶν καὶ τοῦ ΕΛΑΣ τῆς περιοχῆς. Ὅταν τὸν Ὀκτώβριον 1943 οἱ Γερμανοί, με τις ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις τῆς ἐποχῆς, διέλυσαν τις δυνάμεις τοῦ Ζέρβα καὶ ἀπελευθέρωσαν, ὅπως ἔλεγεν, τὴν περιοχὴν ὁ «Ἡρωϊκὸς ΕΛΑΣ», με ἐπικεφαλῆς τὸν περιβόητον Ἀρην Βελουχιώτην, ὁ ἱατρὸς Τσιρογιάννης συνελήφθη ὑπὸ τῆς ΟΠΛΑ καὶ ἐβασανίσθη ὅσο κατένεας ἄλλος. Οἱ «ἡρωϊκοὶ» ἀπελευθερωτὲς τῆς περιοχῆς ἐχάραξαν τις σάρκες τοῦ κορμιοῦ του καὶ στίς χαρακὲς ἀπὸ τις ὁποῖες ἔτρεχε τὸ αἷμα του, ἔρριχναν ψιλὸ ἄλατι. Ὅταν τὸν εἶδα μετὰ τοὺς βασανισμοὺς τὸν Νοέμβριον 1943 ἐφρίκισα. Ἦταν μελανὸ τὸ κορμί του καὶ τὸ πρόσωπό του πρισιμένο καὶ κατάμαυρο, σὰν νὰ εἶχαν σατίσει οἱ σάρκες του. Με πολὺ κόπο ἔβγαине ἡ

φωνή του σθεσμένη.

Καὶ ἀφοῦ κρατήθηκε αἰχμάλωτος στὴ Μεσοχώρα καὶ σὲ ἄλλα χωριά, κατόρθωσε τὸν Μάρτιον τοῦ 1944 νὰ μεταμφιεσθεῖ σὲ ἀγωγιάτη καὶ νὰ περάσει στίς γραμμὲς τοῦ ΕΛΕΣ στὴν Ἀρτα. Ζυγίστηκε καὶ ἐξύγιζε ὅλες - ὅλες 27 ὀκάδες. Ἦταν ἕνας δερματόδετος σκελετὸς με δύο μισοσθυσμένα μάτια, ποὺ φάνταζαν στίς θαυδύλες κόγχες.

Ὅταν οἱ δυνάμεις τοῦ Ζέρβα, τὸν Δεκέμβριον 1944, ἀπεσύρθη-στην Κέρκυρα, τὸν εὐρίσκομεν ἐκεῖ, πρόσφυγα τοῦ τόπου του.

Ἐπειτα ἐγκατεστάθηκε στὴν Ἀρτα καὶ τοὺς καλοκαιρινούς μῆνες ἀνέβαινε στὸ χωριό, ὅπου προσέφερε τις ὑπηρεσίες του καὶ στὰ γύρω χωριά. Ὑπῆρξεν ἰδρυτικὸν μέλος τοῦ Συνδέσμου Ἀγωνιστῶν Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως Νομοῦ Ἀρτης, τοῦ ὁποῖου ἀργότερα ἔγινε καὶ Πρόεδρος. Πρωτοστάτησε γιὰ τὸν ἔρανο ποὺ ἔγινε πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Ἀνδριάντος τοῦ Στρατηγοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε στηθεῖ στὴν Πλατεία ποὺ εὐρίσκεται στὴν εἴσοδο τῆς Πόλεως.

Με τὴν ἴδρυσιν στὰ Θεοδωριὰνα τοῦ Ἀγροτικοῦ Ἰατρείου, διορίστηκε Διευθυντὴς αὐτοῦ μέχρι τῆς συνταξιοδοτήσεώς του.

Τὸν νεκρὸν μετέφεραν στὴν Ἀρτα οἱ ἐδῶ συγγενεῖς του. Ἡ κηδεῖα του ἐγένετο τὴν ἡμέρα τῆς Ἀγίας Κυριακῆς στὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Τῆς νεκρικῆς πομπῆς προηγείτο ἡ Μουσικὴ τοῦ Δήμου Ἀρταίων.

Πολλοὶ συγγενεῖς καὶ συγχωριανοὶ του κατέθηκαν καὶ ἀπὸ τὰ χωριά γιὰ νὰ συνοδέψουν τὸ γιαιτρό τους στὴν τελευταία του κατοικία. Τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ, ἠκολούθησαν, τὸσον στὴν Ἐκκλησίαν, ὅπου ἐψάλη ἡ Νεκρὸσιμος Ἀκολουθία, χοροστατοῦντος τοῦ Ἐπισκόπου Ἀρτης κ. Ἰγνατίου καὶ πολλῶν ἱερέων, ὅσον καὶ μέχρι τοῦ τάφου, πλέον τῶν χιλίων ἀτόμων.

Ἐπὶ τοῦ σωροῦ του κατέθεσαν στεφάνους ἡ Κοινότης Θεοδωριάνων, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν καὶ Πρόεδρος ἐπὶ τι χρονικὸν διάστημα, διὰ τοῦ Προέδρου τῆς κ. Τζονβάρρα, ὁ ὁποῖος ἀποχαιρέτησε τὸν μεταστάντα ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος, ἐκπρόσωπος τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Ἀρτης, ὡς καὶ ὁ Δικηγόρος κ. Ρίζος, ἐκπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως τοῦ Νομοῦ Ἀρτης, τοῦ ὁποῖου ὁ ἀποδιώσας ἦτο Πρόεδρος, ἀμφότεροι ἐξάραντες τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ καὶ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφε-ρεν εἰς τὸν Λαὸν τοῦ Νομοῦ κατὰ τὴν μακρὰν θητείαν του, ὡς ἱατροῦ καὶ ὡς βασικοῦ ἀγωνιστοῦ καὶ στελέχους τοῦ ΕΛΕΣ εἰς τὴν περιοχὴν Τζουμέρκων.

Στεφάνους ἐπίσης κατέθεσαν ἐπὶ τοῦ τάφου οἱ πρωτοξάδελφοι τοῦ νεκροῦ ἐξ Ἀθηνῶν Δικηγόροι κ.κ. Κων)νος, Φώτιος καὶ Χρήστος Σταμάτης, ὁ Δημ. Σταμάτης καὶ ἄλλοι πολλοί.

ΚΩΝ)ΝΟΣ Β. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Ο ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΩΝ

Μάθαμε πὺς στὸ χωριὸ ἔγιναν ἐκλογὲς γιὰ ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ. Στὸ καινούργιον Συμβούλιο εὐχόμεσθε συγχαρητήρια καὶ καλὲς ἐπιτυχίες στὴ λύσιν τῶν προβλημάτων τοῦ χωριοῦ μας, ἀφοῦ ὁ καινούργιος πρόεδρος ἀπὸ πολὺ καιρὸ μᾶς ἔλεγε πὺς αὐτὸς ἀγαπάει τὸ χωριὸ καὶ εἶναι μόνιμος κάτοικος αὐτοῦ.

Τώρα στὴ θέση τοῦ προέδρου τοῦ Συνεταιρισμοῦ μπορεῖ νὰ μᾶς τὸ ἀποδείξει καὶ με ἔργα. Ὁ Συνε-

ταιρισμὸς καὶ ἔσοδα ἔχει καὶ δάνεια μπορεῖ νὰ πάρει εὐκολὰ γιὰ κοινωφελῆ ἔργα. Ἐμεῖς ἀπὸ τὴ σκοπιὰ μας θὰ τοῦ συμπαρασταθῶμε ἀπόλυτα ἀφοῦ φυσικὰ μᾶς τὸ ζητήσῃ. Ἐχομε νὰ δοῦμε καινούργιον ἔργο στὸ χωριὸ ἀπὸ τότε ποὺ κύλησε τὸ νερὸ ἀπὸ τις κρانيές καὶ μπῆκε στὸ σπῆτιμα μας. Ἐμπρὸς λοιπὸν Λεωνίδα, δειξε ὅτι ἀγαπᾷς πραγματικὰ τὸ χωριὸ σου γιὰ τὸ καλὸ τῶν συγχωριανῶν μας καὶ τῶν παιδιῶν σου.

ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ

Τὸ βρόντηξαν πάλι φέτος ὅπως καὶ κάθε χρόνον οἱ Νεραϊδιῶτες. Τῶχουν τόμα νὰ ταράζουν τὸν ὕπνον τοῦ Κώστα Κρυστάλλη καὶ τοῦ νεώτερου ποιητοῦ τῶν Τζουμέρκων ΚΟΝΤΖΙΟΤΛΑ ποὺ εἶναι θαμμένος στὸ κοιμητήριον τῆς Παλαιᾶς Πεντέλης. Ἀπὸ πολὺ πρῶτὴ τὴν Κυριακὴ 9 Ἰουλίου στὸ ἐκκλησιᾶν τῆς Ἀγίας Τριάδας ἔκαναν λειτουργίαν με ἀρτοκλασίαν. Στὸ κέντρο ΑΝΕΜΩΝΑ (τέρμα Π. Πεντέλης) τὸ γλέντι με ὀρχήστρα δημοτικῶν ὀργάνων τοῦ Στρατοῦ ΚΑΤΣΙΜΠΑ κράτησε ἀπὸ τις 10 τὸ πρῶτὸ μέχρι

τὶς 12 τὸ βράδυ με 2ωρη ἀνάπαυσιν τὸ μεσημέρι. Στίς ἀπογευματινὲς ὥρες τὸ γλέντι με ἐπικεφαλῆς τὴν νεολαίαν τῆς Νεράιδας ἦταν πολὺ κεφάτο.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον με ἐπικεφαλῆς τὸν Ἀπόστολον Παφίλη καὶ Καρακώστα κατέβαλε κάθε δυνατὴ προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁραίας ἐκδήλωσις. Παρὰ τὴν καθολικὴν συμμετοχὴ τῆς νεολαίας αἰσθητὴ ἡ ἀποχὴ πολλῶν παραγόντων τῆς Ἀδελφότητος Νεράιδας.

ΚΩΣΤΑΣ ΖΩΗΣ

**Τὸ Δάσος
εἶναι ἡ ζωὴ μας
προσεξέτο**

✱

**Ἡ προστασία
τοῦ περιβάλλοντος
εἶναι ὑπόθεσις
καὶ καθῆκον ὅλων μας**

ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΠΟΛΥΖΟΥ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

Φιλαρέτου 85 — Καλλιθέα
Τηλ. 9519-912

ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΡ. ΣΚΟΥΤΕΛΑΣ

Ἀριστομένους 74

Τηλ. 8832-740

ΕΣΤΕΙΛΕΣ

ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ

ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

Μηνιαία ἐκδοσις τῆς

Ἀδελφότητος Θεοδωριανῶν

Ἐτησίαν συνδρομὴ δρχ. 200

Δ)νοσις σύμφωνα με τὸ Νόμο

ΔΗΜ. Α. ΜΑΝΤΕΛΟΣ

Λιζάρδου 1, Ἀθήνα (805)

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου

Τάσος Νικολαΐδης

Γερανίου 9 — Ἀθήνα

Ἡ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΩΤΗ ΧΩΡΑ

ΣΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ